

Motion till riksdagen 2010/11:A410

av Eva Olofsson m.fl. (V)

Otillgänglighet som diskriminering

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om otillgänglighet som diskriminering.

Motivering

Fortfarande gör otillgänglighet att många människor hindras från att delta i samhället. Det är alltifrån för höga trottoarkanter till viktig myndighetsinformation som inte finns som lättläst. Detta trots att riksdagen för tio år sedan antog en handlingsplan med mål om att Sverige ska göras tillgängligt för personer med funktionsnedsättningar. Arbetet för att nå målen har gått alldeles för långsamt. Det behövs en ny plan som beskriver när Sverige ska ha uppfyllt de olika tillgänglighetsmålen, vilka konkreta krav som ska ställas på olika aktörer och vad som händer om inte målen uppfylls. För bred politisk förankring bör genomförandeplanen tas fram gemensamt av staten, Sveriges Kommuner och Landsting samt brukarorganisationer inom handikappområdet.

Att skolan, affären eller kollektivtrafiken är byggd så att man stängs ute om man har en funktionsnedsättning är inte acceptabelt. Ändå räknas idag inte bristande tillgänglighet som diskriminering. När den borgerliga regeringen slog samman diskrimineringslagarna till en enda, valde man att inte ta med bristande tillgänglighet. Istället har man låtit frågan försvinna i utredningar. Regeringen har hållit ett högt tempo i t.ex. projektet att montera ned sjukförsäkringen, men i arbetet att skapa tillgänglighet för personer med funktionsnedsättning har man däremot hållit ett väldigt lågt tempo.

Vi vill förstärka lagstiftningen mot diskriminering, så att den även inkluderar tillgänglighetsfrågor. Kostnadsaspekterna av genomförandet av en sådan lagstiftning måste belysas noggrant. En stark lagstiftning mot diskriminering ger ett verktyg för att människor med funktionsnedsättningar i större utsträck-

Fel! Okänt namn på

ning blir delaktiga i samhälls- och arbetsliv. Nu är det dags för handling. Färdiga utredningsförslag om att bristande tillgänglighet ska anses som grund för diskriminering finns redan. Det är viktigt att noggrant följa hur praxis utvecklas när ett sådant förslag genomförts så att lagstiftningen inte tolkas vare sig för snävt eller för vidsträckt samt så att de skälighetsbedömningar som ska göras inte utmärks av för stor grad av godtycke.

I Norge är otillgänglighet klassat som diskriminering sedan januari 2009. Där har lagstiftningen varit ett viktigt verktyg och effekten har varit att arbetet för tillgänglighet har synliggjorts och tagits på mer allvar av företag och myndigheter. Man rättar till brister redan innan de blir anmälda och byggbranschen har påverkats redan på planeringsstadiet. Exemplet från Norge visar också att det inte finns någon anledning att dramatisera kostnaderna.

Regeringen bör mot denna bakgrund återkomma med förslag om otillgänglighet som diskriminering i enlighet med vad som anförs i motionen. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

Stockholm den 27 oktober 2010

Eva Olofsson (V)

Bengt Berg (V)

Rossana Dinamarca (V)

Lena Olsson (V)

Marianne Berg (V)

Amineh Kakabaveh (V)

Mia Sydow Mölleby (V)